9. června se v zahradě pražského klubu Mlejn konala 3. Mlejnská Zahrada, já tam byl a většina z vás (čtenářů) ne, tak jsem vám o tom alespoň napsal.

Festiválek zahájila pražská skupina Hluboké nedorozumění. Protože se v tomto sdružení angažuju, zdržím se komentáře jeho vystoupení. Dovolte jen jednu veselou příhodu z natáčení. Při písni Zapomenutá trať ve chvíli, kdy jsme zapěli slova "... zapraská dubovej kmen...", se na nás stan zřítil. Naštěstí zůstal šikmo nakloněný tak šikovně, že zpěvák zůstal mimo něj a mohl zpívat a my byli pod ním, ale mohli jsme hrát. Celou píseň jsme dokončili bez přerušení a přemýšlíme, zda by se něco podobného nedalo příště zinscenovat ...asi ne.

Po Hlubokém nedorozumění vystoupila v odpoledním bloku ještě řada kapel. Bylo zde folkrockové Volné sdružení (šlapající muzika se slabšími sbory), vokální Vltavín (pěkný kamínek) , bluesový Blueshell (výborná instrumentace), blugrassový Formát (osobitý výrazný styl, kterému věřím) a písničkáři Petr Sedláček a Zeno Václavík (oba mají dobré texty, jen mi chybělo trochu víc osobitosti při vystoupení). Žádná odpolední skupina pro mě nebyla vyloženě bomba, ale všechno bylo nadějné a doporučuji si zmíněné kapely poslechnout.

Známější jména měla přijít až večer. To už nebe značně provokovalo, a tak se Lišák rozhodl přestěhovat festival přímo do klubu Mlejn. Později jsem si říkal, že to stěhování bylo opravdu dobrý nápad, jen by mě mrzelo, že jsem tak nemohl vidět, jak se Kaluže nebo Jarret vejdou na malé zahradní pódium. Tak už jsem částečně prozradil, kdo to večer hrál. Dále se objevili Jan tak tak (stále více do folkrocku) a Disneyband (ten jsem bohužel neviděl).

Musím říci, že obzvláště Kaluže mě uchvátily svým pódiovým vystupováním, vtipnými písněmi a vůbec vytvořili skvělou náladu. Kamarádku vyprovokovali dokonce ke koupi jejich čerstvého CD (o tom možná jindy). No a Jarret, to byla bomba, výborná muzika od folku po rock a funky, na pódiu i pod pódiem se křepčilo, nálada byla výborná, přidávaly se snad čtyři písně. V těch Jarret většinou ukázal, že umí hrát i převzaté světové rockové pecky.

Slabší stránkou akce byla nízká návštěvnost. Celkem mohlo poslouchat v průměru asi 20 lidí, takže se festival odvíjel částečně v duchu "muzikanti sobě". Nálada byla ale dobrá, pohoda kolem, žádný stres. Sečteno podtrženo, doporučuji si podobné Lišákovy akce nenechat ujít. Určitě si zaslouží větší návštěvnost.